

10.1 Persoonlijke voornaamwoorden / Προσωπικές αντωνυμίες

Persoonlijke voornaamwoorden kunnen worden gebruikt in plaats van naamwoorden. Bij werkwoorden is het gebruik van de persoonlijke voornaamwoorden niet verplicht. De persoonsvormen worden aangegeven door de uitgang van het werkwoord.

(εγώ) γράφω

(εσύ) γράφεις

Persoonlijke voornaamwoorden worden gebruikt als ergens de nadruk op moet worden gelegd.

Εγώ θα πάω, **εσύ** δεν πας πουθενά! Ik zal gaan, jij gaat nergens heen.

Hieronder worden de persoonlijke voornaamwoorden verbogen, tussen haakjes bevinden zich de zwakke vormen van de persoonlijke voornaamwoorden, de andere zijn de sterke vormen:

	1 ^e nvl	2 ^e nvl	3 ^e nvl	4 ^e nvl
Enkelvoud				
1 ^e persoon	εγώ ik	εμένα (μου) aan mij	εμένα (με) mij	-
2 ^e persoon	εσύ jij je	εσένα (σου) aan jou	εσένα (σε) jou	εσύ
3 ^e persoon	αυτός(τος) hij	αυτού (του) aan hem	αυτόν (τον) hem	-
	αυτή(τη) zij	αυτής (της) aan haar	αυτή(ν)(τη(ν)) haar	-
	αυτό(το) het	αυτού (του) aan het	αυτό (το) het	-
Meervoud				
1 ^e persoon	εμείς wij	εμάς (μας) aan ons	εμάς (μας) ons	-
2 ^e persoon	εσείς jullie, u	εσάς (σας) aan jullie, aan u	εσάς (σας) jullie, u	εσείς
3 ^e persoon	αυτοί(τοι) zij	αυτών (τους) aan hen	αυτούς (τους) ze, hen	-
	αυτές(τες) zij	αυτών (τους) aan hen	αυτές(τις, τες) ze, hen	-
	αυτά(τα) zij	αυτών (τους) aan hen	αυτά (τα) ze, hen	-

Let op: De derde persoon enkelvoud mannelijk (**αυτόν, τον**) krijgt **altijd een “ v ”**, ter onderscheiding van de derde persoon onzijdig (αυτό). De derde persoon enkelvoud vrouwelijk krijgt de “ v ” als het volgende woord begint met een **klinker** of met de volgende medeklinkers **κ, π, τ, ξ, ψ, γκ, μπ, ντ**. Niet verwarren met de lidwoorden (του, της, τις ...) die vóór zelfstandige naamwoorden worden gezet. Persoonlijke voornaamwoorden worden **vóór of na werkwoorden** geplaatst.

De **sterke vorm** kan **vóór of na** het werkwoord gezet worden, terwijl de **zwakke vorm** verplicht **vóór** het werkwoord komt te staan. **Let op:** “τις” staat vóór het werkwoord en “τες” na het werkwoord.

Εγώ θα πληρώσω. Θα πληρώσω **εγώ**. Ik zal betalen

Με γνωρίζει καλά. Hij/zij kent mij goed. **Τον** βλέπω. Ik zie hem.

Τη βλέπω. Ik zie haar.

Αν **τις** δεις, φώναξέ **τες**. Als je ze ziet, roep ze maar.

Echter, bij de gebiedende wijs van werkwoorden wordt de zwakke vorm na het werkwoord gezet.

Δώσε **μου**, το μολύβι, σε παρακαλώ. Geef mij, het potlood, alstublieft.

Vaak worden sterke en zwakke vormen achter elkaar gebruikt.

Εμένα με λένε Ελένη.